

i alt for en tre Maaneders Periode en Nedsættelse af 73 Kr. 80 Ø. for en arbejdsløs med fire Børn. — Til Sammenligning anføres det, at Nedsættelsen i Tjenestemændenes Dyrtidstillæg for den samme tre Maaneders Periode udgør 13 Kr. 50 Ø.

Under Hensyn til disse faktiske Forhold synes det velbegrundet at udsætte Revisionen af Maksimalbeløbene, til en virkelig, større Nedgang i Prisniveauet er konstateret, saaledes som af Ministeren oprindelig foreslaaet.

Ved Siden af Nedsættelsesforslaget har Flertallet rejst det gamle Stridsspørgsmaal om udvidet Benyttelse af Arbejdsløsheds-kort, med Bødestraf for ikke at anvende Kortet, og har i den Henseende fremsat Ændringsforslag. Med dette bryder Flertallet den Aftale, der lovfæstedes i Loven af 22. December 1921.

Mindretallet har udtalt sin Villighed til at fremhæve Ønskeligheden af at faa skabt bedre Regler, end der nu findes i Lovens § 6, ogsaa saadanne, der kan sikre en effektiv Kontrol, og til at deltage i en Opfordring til Ministeren og Arbejdsnævnet om at optage og føre til Afslutning en Drøftelse af Reglerne for Kontrollkortet, saaledes at Lovforslag kunde fremsættes derom i Begyndelsen af den kommende Rigsdagsssamling, men Flertallet har ikke villet give Afkald paa det Ændringsforslag, der *ikke* har fundet Tilslutning hos Arbejdsnævnet. Mindretallet har, til Belysning af Spørgsmaalet om Kontrollkortet, anmodet om en Erklæring fra Arbejdsnævnet og om visse Oplysninger angaaende Anvendelsen af det i førnævnte § 6 omhandlede Kontrollkort, men Flertallet har ført Sagen til Afgørelse uden at afvente disse Oplysninger.

Under disse Forhold maa Mindretallet fraraade Vedtagelsen af de fremsatte Ændringsforslag, da en Kontrolordning, for at have Værdi, efter Mindretallets Mening maa være gennemtænkt og tiltraadt af den Administration for Arbejdsløsheds-kasserne, som skal føre Ordningen ud i Praksis.

Et *Mindretal* (Fibiger, Reedtz-Thott og Sven) har ønsket, at nye Arbejdsløs-

hedskasser ikke skal være afskaaret fra at faa Anerkendelse og Statstilskud, naar særlige Omstændigheder taler derfor, selv om de ikke er lokalt begrænset og ikke er knyttet til enkelte Fag, og man stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 2 og 3.

Et *Mindretal* (Dahlgaard og P. Munch) kan tiltræde det foreliggende Forslag. Mindretallet er enig i den af Ministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget fremsatte Opfattelse, at „det stedfundne Fald i Prisniveauet endnu ikke er af en saadan Størrelse, at det maa anses for rimeligt som Følge heraf at nedsætte Størrelsen af den Pengehjælp, som de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser giver Medlemmerne Adgang til at sikre sig“, og kan derfor ikke tiltræde Flertallets Forslag om Reduktion af disse Dagpenges Maksimum.

Med Hensyn til Flertallets øvrige Ændringsforslag da beklager Mindretallet, at disse Forslag først er ført frem 4 Maaneder efter Lovforslagets Fremlæggelse og saa sent, at en saglig og grundig Drøftelse i Udvalget af Kontrolordningen ikke synes at være tilstræbt. Mindretallet har saa meget mere Grund til at beklage dette, som Arbejdsløshedsloven, der her søges ændret, for kun 1½ Aar siden fremgik som Resultat af en Overenskomst mellem samtlige politiske Partier.

Mindretallet kan tiltræde den Opfattelse, at det nuværende Kontrollkortsystem ikke er tilfredsstillende, og opfordrer derfor Ministeren til at foranledige en Drøftelse af Kontrollkortreglerne ført til Afslutning i Arbejdsnævnet, saaledes at der paa Grundlag af et sagkyndigt Skøn kan fremsættes Lovforslag om den fremtidige Kontrolordning ved Begyndelsen af den kommende Rigsdagsssamling.

Da der ved Flertallets Ændringsforslag paa Trods af den foran nævnte Overenskomst mellem Partierne er ført principielle Spørgsmaal i Arbejdsløshedsloven frem til ny Afgørelse, ønsker Mindretallet ogsaa at søge denne Lov ændret paa et Omraade, hvor den efter Mindretallets Opfattelse virker ubilligt, og stiller derfor Æn-